

Beretn. om den 48. internat. arbejdskonference i Genève 1964.

ne i stand til at erhverve de nødvendige kvalifikationer for varig beskæftigelse i ekspanderende erhvervsgrene, under hensyntagen til bestemmelserne i henstillingen af 1962 om erhvervs-mæssig uddannelse;

o) en koordinering af boligpolitikken med beskæftigelsespolitikken ved tilvejebringelse af tilstrækkelige boliger og samfundsmæssige foranstaltninger på steder, hvor der er ledigt arbejde, samt ydelse af flyttehjælp til arbejdere og deres familier, finansieret af arbejdsgiveren eller af det offentlige.

15. Der bør lægges særlig vægt på foranstaltninger til bekæmpelse af den alvorlige — og i nogle lande stigende — ungdomsarbejdsløshed. Ved gennemførelsen af de foranstaltninger, der omtales i konventionen og henstillingen af 1948 om arbejdsanvisning, i henstillingen af 1949 om erhvervsvejledning samt i henstillingen af 1962 om erhvervs-mæssig uddannelse, bør der i fuldt omfang tages hensyn til tendensen i strukturelle forandringer for at sikre sig, at udviklingen og anvendelsen af unge menneskers arbejdsevner sker under hensyntagen til erhvervslivets skiftende behov.

16. Man bør søge at imødekomme de specielle behov hos de persongrupper, der kommer ud for særlige vanskeligheder på grund af strukturelle forandringer eller af andre grunde, f. eks. ældre arbejdere, erhvervshæmmede og andre arbejdere, for hvem det er særligt vanskeligt at skifte bopæl eller arbejde.

17. Man bør i særlig grad have opmærksomheden henvendt på tilbagestående områders beskæftigelses- og indkomstbehov samt områder, hvor de strukturelle forandringer berører et stort antal arbejdere, for at tilvejebringe en bedre erhvervs-mæssig balance over hele landet og derved sikre en produktiv udnyttelse af alle ressourcer.

18. (1) Når der sker særligt omfattende strukturelle forandringer, kan det blive nødvendigt at supplere de i stk. 13-17 omhandlede arter af foranstaltninger med foranstaltninger, der tager sigte på at undgå omfattende, pludselige forstyrrelser og sprede virkningen af disse forandringer over en rimelig periode.

(2) I sådanne tilfælde bør regeringerne efter samråd med alle implicerede parter på et tidligt tidspunkt træffe bestemmelse om, hvilke midler af midlertidig og speciel art der vil være bedst egnet til at lette de berørte erhvervsgrænses tilpasning til de strukturelle forandringer, og bør gennemføre foranstaltninger i overensstemmelse hermed.

11 · Udvalgenes betænkninger m. m.

19. Der bør oprettes et egnet organ til fremme og lettelse af produktionens og beskæftigelses-tilpasning til strukturelle forandringer med klart afgrænsede opgaver med hensyn til de i stk. 13-18 omhandlede forhold.

20. (1) Der bør ved fastlæggelsen af beskæftigelsespolitikken tages hensyn til den almindelige erfaring, at de tekniske fremskridt og den forøgede produktivitet giver mulighed for mere fritid og en udvikling af uddannelsesvirksomheden.

(2) Man bør søge at drage nytte af disse muligheder ved metoder, der er afpasset efter nationale forhold og praksis, og efter forholdene i de enkelte erhvervsgrene; disse metoder kan omfatte:

- a) en nedsættelse af arbejdstiden uden nedgang i lønnen inden for rammerne af henstillingen af 1962 om arbejdstidens nedsættelse;
- b) længere ferie med løn;
- c) senere påbegyndelse af erhvervs-mæssig beskæftigelse i forbindelse med højere uddannelse og oplæring.

IV. Beskæftigelsesproblemer i forbindelse med økonomisk underudvikling.

Investerings- og indkomstpolitik.

21. I udviklingslandene bør beskæftigelsespolitikken være et væsentligt led i en politik, der går ud på at fremme en stigning og ligelig fordeling af nationalindkomsten.

22. Med henblik på at opnå en hurtig udvidelse af produktionen, investeringen og beskæftigelsen bør medlemsstaterne inddrage arbejdsgivere og arbejdere samt deres organisationer i et aktivt samarbejde ved udarbejdelsen og gennemførelsen af den nationale økonomiske udviklingspolitik og af de forskellige grene af socialpolitikken i overensstemmelse med henstillingen af 1960 om forhandling og samarbejde inden for de enkelte erhvervsgrene og på landsomfattende grundlag mellem offentlige myndigheder og arbejdsgiver- og arbejderorganisationer.

23 (1) I lande, hvor mangel på beskæftigelsesmuligheder er forbundet med kapitalmangel, bør der træffes alle egnede foranstaltninger til fremme af opsparringen og tilgangen af økonomiske midler fra andre lande og fra internationale organer med henblik på at øge den produktive investering, uden at det går ud over modtagerlandenes nationale suverænitet eller økonomiske uafhængighed.

(2) Med henblik på en rationel udnyttelse af de ressourcer, der står til rådighed for disse lande, og en forøgelse af beskæftigelsesgraden ville det